

[Knuud Kristensen.]

paa, hvordan en Foranstaltning vil virke i deres Bedrift, som Ministeren. Den højtæredede Minister siger, at det ikke er ham, der har Bemyndigelsen, men det gør ingen Forandring, at Ministeren har Bemyndigelsen efter Indstilling, for han kan lade være at følge Indstillingen, og det forhindrer ikke, at det til syvende og sidst ifølge Lovforslaget er Ministeren, der har Afgørelsen af, om et saadant Laan kan gives. Selv om man er en klog Mand og en klog Landmand, kan man ikke sidde i et Kontor i København og bestemme med Hensyn til de 100 000—200 000 Landejendomme, hvornaar der skal bygges en Stald og bygges noget til Laden og gøres det ene eller det andet. De, der tror, at de kan drive Landbrug fra den røde Bygning, tror jeg tager fejl. Men hvis man mener, at de Folk ikke har Forstand paa det og ikke kan gøre det, hvordan kan de saa sælge deres Kreaturer, bestemme, hvornaar der skal saas paa deres Marker og i det hele taget træffe fornuftige Dispositioner? Det er Konsekvensen af, at det alt sammen skal bestemmes af Ministeren og den røde Bygning.

Ministeren sagde, at Venstre var Modstander af Almissepolitikken, men nu lige op til Valget byder de over. Hvis dette Lovforslag er Almissepolitik, har vi stemt for den mange Gange tidligere — ikke fordi vi har fundet, at det var tilfredsstillende, men fordi vi har ment, at det under de Erhvervsvilkår, Regeringen bød dansk Landbrug, var nødvendigt, og Ministeren kan dog ikke forundre sig over, at vi nu giver Tilslutning til det, vi har ønsket mange Gange. Selvfølgelig er vi Modstandere af at man skal opretholde et Erhverv gennem Almisse. Vi mener, at det er en ganske forkert Fremgangsmaade. Vi mener, at det, man skal søge, er at skabe Rentabilitetsvilkår, saa at de kan klare sig selv; det er til Fordel for de dygtige. En Almisselovgivning er til Fordel for de mindre dygtige, det er en Præmie for dem. Derfor foretrækker vi selvfølgelig det første. Jeg ved jo nok, at det er ikke saadan, at Tildelingen sker under Hensyn til Trang, men Tildelingen har en vis Forbindelse med vedkommendes Gælds Størrelse. Men naar man ikke kan faa noget bedre, naar det, vi ønsker, ikke kan gennemføres, fordi Regeringen ikke vil, kan man blive nødt til at gaa til disse Foranstaltninger for dog at redde noget.

Ministeren sagde, at naar man vilde tillade Pantsætning, vilde det fremme Spekulation i Ejendommene. Men det kan ikke fremme Spekulation, for det vil jo kun

hindre dem, der skal laane. For dem, der har en kontant Sum, vil der fremdeles være Mulighed for Spekulation, selv om Pantsætning ikke kan finde Sted. En anden Ting er, om vedkommende Laanebeløb skulde betales tilbage ved Indgaaelse af Handel. Men det er ikke det, vi diskuterer her. Det er Spørgsmaalet, om man maa give Pant i Ejendommen for Gæld uden at spørge Ministeren eller ikke.

Det er blevet sagt, at hvis der kommer gode Konjunkturer, vil Priserne gaa op, og saa vil man have Gevinst ved at kunne kapitalisere dette Laan. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at naar man har konjunkturbestemt Rente, saa vil disse Laan i Stedet for at være billige blive dyre, og saaledes aldeles ikke være Laan, som man vil eftertrægte.

Gennem de Bestemmelser, som Ministeren her foreslaar, forhindrer man aldeles ikke Handel med Ejendommene. Man forhindrer Salg af Ejendommene til Folk, som ikke har Penge; det er rigtigt. Ministeren forhindrer Folk i at prioritere Ejendommene og derved komme ind som Ejere. Ministeren forhindrer Ungdommen i at komme ind som Ejere, men de, som har Penge, de, der raader over Kapital, altsaa Spekulanterne, kan meget vel komme ind som Ejere trods de Bestemmelser, der her tilsigtes. Men de fattige og dygtige unge kan ikke komme ind, fordi de ikke kan præstere den Betaling, som skal til, fordi de ikke kan pantsætte disse Ejendomme. Det skal være i 50 Aar, men det er meget betænkeligt at baandlægge en stor Part af danske Landbrugsejendomme paa en saadan Maade, at den danske Ungdom ikke kan komme ind som Ejere af disse Ejendomme uden at have store Kapitaler i Ryggen.

Jeg skal endnu engang anbefale at vedtage de af os stillede Ændringsforslag og for Resten de af Regeringen og Flertallet stillede. Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, at han var forbavset over, at man ikke kunde slutte sig til et vist Ændringsforslag, der var stillet af Regeringspartierne. Men man kan godt stemme for et Forslag uden at være Medforslagsstiller; om man er Medforslagsstiller eller ikke, anser jeg for en underordnet Sag. Jeg har, før da jeg havde Ordet, sagt, at vi kan stemme for alle disse Ændringsforslag, fordi vi finder, at deres Vedtagelse vilde betyde Forbedringer i Forhold til Regeringens oprindelige Forslag. Men vi finder ikke, at det er Forbedringer nok, og derfor maa vi selv stille vore Ændringsforslag, nemlig for at gøre Lovforslaget endnu bedre.